

Sygn. akt VI Ka 468/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Andrzej Tekieli (spr.)

Sędziowie SO Edyta Gajgał

SO Barbara Żukowska

Protokolant Jolanta Kopec

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Zbigniewa Jaworskiego

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2014r.

sprawy **H. C.**

oskarżonego z art. 276 kk

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Bolesławcu

z dnia 4 lipca 2014 r. sygn. akt II K 635/13

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonego H. C. uznając apelację obrońcy oskarżonego za oczywiście bezzasadną,

II. zasądza od oskarżonego H. C. na rzecz oskarżyciela posiłkowego Gminy O. kwotę 420 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym,

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze w kwocie 220 złotych.

Sygn. akt VI Ka 468/14

UZASADNIENIE

H. C. oskarżony został o to że:

I. w okresie od lipca 2011 r. do maja 2013 r. w Ś. i S. usunął i ukrywał dokumenty w postaci : projektu budowlanego architektura, konstrukcja, instalacje sanitarne, instalacje elektryczne wraz z decyzją Starosty (...) z dnia 28.01.2010 r. nr (...) zezwalającą na wykonanie tego zadania, projektu zamiennego zagospodarowania terenu wraz z decyzją Starosty (...) z dnia 19.04.2011 r. nr (...) zezwalającą na zmianę zagospodarowania terenu, czym działał na szkodę Gminy O.,
tj. o czyn z art. 276 k.k.,

II. w okresie od września 2012 r. do maja 2013 r. w Ś. i S. usunął i ukrywał dokumenty w postaci: projektu budowlanego architektura, konstrukcja, instalacje sanitarne, instalacje elektryczne wraz z decyzją Starosty (...) z dnia 28.01.2010 r. nr (...) zezwalającą na wykonanie tego zadania, projektu zamiennego zagospodarowania terenu wraz z decyzją

Starosty (...) z dnia 19.04.2011 r. nr (...) zezwalającą na zmianę zagospodarowania terenu, projektu budowlanego zamiennego zagospodarowania terenu, architektura, konstrukcja, instalacje sanitarne, wraz z decyzją Starosty (...) z dnia 13.12.2011 r. nr(...)zawierającą projekt budowlany zamienny, czym działał na szkodę Gminy O., **tj. o czyn z art. 276 k.k.**

Sąd Rejonowy w Bolesławcu wyrokiem z dnia 4 lipca 2014 r. w sprawie II K 635/13:

I. uznał oskarżonego H. C. za winnego tego że w okresie od lipca 2011 r. do maja 2013 r. w Ś. i S. usunął i ukrywał dokumenty w postaci : projektu budowlanego architektura, konstrukcja, instalacje sanitarne, instalacje elektryczne z dnia 28.01. 2010 r., oraz projektu zamiennego zagospodarowania terenu z dnia 19.04.2011 r. czym działał na szkodę Gminy O. tj. czynu z art. 276 k.k. i za to na podstawie art. 276 k.k. wymierzył mu karę grzywny w ilości 40 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 40 zł.;

II. uznał oskarżonego H. C. za winnego tego że w okresie od września 2012 r. do maja 2013 r. w Ś. i S. usunął i ukrywał dokumenty w postaci projektu budowlanego zamiennego zagospodarowania terenu, architektura, konstrukcja, instalacje sanitarne z dnia 13.12.2011 r. czym działał na szkodę Gminy O. tj. czynu z art. 276 k.k. i za to na podstawie art. 276 k.k. wymierzył mu karę grzywny w ilości 30 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 40 zł.;

III. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 2 k.k. za zbiegające się przestępstwa opisane w pkt. I. i II. wyroku wymierzył oskarżonemu karę łączną grzywny w ilości 50 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 40 zł.;

IV. na podstawie art.230 § 2 k.p.k. zwrócił Gminie O. dowody rzeczowe;

V. zasądził od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego Gminy O. kwotę 1.200 zł. tytułem zwrotu poniesionych kosztów zastępstwa procesowego;

VI. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził w całości od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe i na podstawie art.3 ust.1 ustawy o opłatach w sprawach karnych wymierzył mu opłatę w kwocie 200 zł.

Wyrok niniejszy zaskarżył obrońca oskarżonego H. C. zarzucając:

1. obrazę prawa materialnego to jest art. 276 k.k. w zw. z art. 115 § 14 k.k. poprzez przyjęcie, że zachowanie polegające na odmowie wydania dokumentacji budowlanej której oryginały w komplecie znajdowały się w posiadaniu pokrzywdzonego spełnia zostały ustawowe znamiona występku opisanego w tym przepisie pomimo że dokumentacja ta nie jest dokumentem w rozumieniu prawnokarnym;

2. obrazę przepisów postępowania to jest art. 413 § 2 ust. 1 k.p.k. poprzez brak dokładnego określenia przypisanego oskarżonemu czynu;

3. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku polegający na przyjęciu że oskarżony nie był wyłącznie uprawniony do korzystania z jednego z egzemplarzy dokumentów w postaci projektu budowlanego architektura, konstrukcja, instalacje sanitarne, instalacje elektryczne z dnia 28.01.2010 r., projektu zamiennego zagospodarowania terenu z dnia 19.04.2011 r., projektu budowlanego zamiennego zagospodarowania terenu, architektura, konstrukcja, instalacje sanitarne z dnia 13.12.2011 r.

Podnosząc powyższe zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od wszystkich zarzucanych mu czynów względnie o uchylenie w całości wyroku Sądu Rejonowego w Bolesławcu i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania temu sądowi.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Skarżący w apelacji podniósł wprawdzie zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, odniósł go jednak do ustawowego znamienia „braku uprawnienia do wyłącznego rozporządzania dokumentem” w rozumieniu art. 276 k.k. Niekwestionowane są natomiast ustalenia faktyczne co do faktu przetrzymywania przez oskarżonego oryginalnej dokumentacji budowlanej wymienionej w pkt. I i II części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku, mimo że po odstąpieniu od umowy Gmina O. kilkakrotnie żądała jej zwrotu (k. 3 – 5, k. 7 – 9, k. 50 – 52, k. 54, k. 63 i in.).

Apelacja koncentruje się w istocie na kwestiach prawnych. Wyjaśnienia wymaga więc: 1. czy dokumentacja budowlana o której mowa powyżej jest dokumentem w rozumieniu art. 115 § 14 k.k.; 2. czy oskarżonemu można przypisać ustawowe znamiona przestępstwa z art. 276 k.k. w postaci „usuwania lub ukrywania dokumentu” oraz w postaci „braku uprawnienia do wyłącznego rozporządzania dokumentem”. Do kwestii tych po kolei odniesie się Sąd Okręgowy.

Dla Sądu Okręgowego nie ulega wątpliwości że projekt budowlany architektura, konstrukcja, instalacje sanitarne, instalacje elektryczne z dnia 28.01.2010 r., projekt zamienny zagospodarowania terenu z dnia 19.04.2011 r. oraz projekt budowlany zamienny zagospodarowania terenu, architektura, konstrukcja, instalacje sanitarne z dnia 13.12.2011 r. są dokumentami w rozumieniu art. 115 § 14 k.k. Zgodnie z tym przepisem dokumentem jest każdy przedmiot...z którym jest związane określone prawo albo który ze względu na zawartą w nim treść stanowi dowód prawa, stosunku prawnego lub okoliczności mającej znaczenie prawne. Projekty budowlane o których mowa powyżej ze względu na zawartą w nich treść stanowią dowód okoliczności mającej znaczenie prawne, skoro na ich podstawie wydawana jest decyzja administracyjna o pozwoleniu na budowę. Bezsporne jest przecież, że taka dokumentacja projektowa wskazuje inwestorowi jakiego rodzaju inwestycję ma prawo realizować, określa obszar oddziaływania inwestycji, potwierdza że inwestycja jest zgodna z przepisami techniczno – budowlanymi itd. (na co trafnie wskazywał oskarżyciel posiłkowy w odpowiedzi na apelację), jest więc podstawowym dokumentem w całym procesie budowlanym w rozumieniu prawa administracyjnego, ale także pozostaje dokumentem w znaczeniu prawnokarnym.

Zarówno Sąd I instancji w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku jak i skarżący w apelacji trafnie wskazywali powołując się na orzecznictwo Sądu Najwyższego, sądów apelacyjnych i poglądy doktryny czym jest „usuwanie lub ukrywanie dokumentu” w rozumieniu art.276 k.k., z powołanych przez siebie judykatów wyciągnęli jednak krańcowo odmienne wnioski. W ocenie Sądu Okręgowego skoro ukryciem dokumentu jest utajnienie miejsca jego przechowywania wbrew woli dysponenta, uczynienie go dla niego niedostępnym, przetrzymywanie go oraz niewydanie pomimo żądania dysponenta, to nie ulega wątpliwości że zachowaniem swoim (niekwestionowanym wszak przez skarżącego) oskarżony H. C. wyczerpał to ustawowe znamię przestępstwa. Nie ulega przecież wątpliwości że pokrzywdzona Gmina O. wiedząc że sporna dokumentacja znajduje się u oskarżonego nie dysponowała instrumentami prawnymi aby odzyskać ją w sposób siłowy, i w tym sensie była ona dla niej „niedostępna”. W zaskarżonym wyroku Sąd I instancji w sposób dostateczny w realiach niniejszej sprawy opisał to znamię czynu i nie sposób zgodzić się ze skarżącym że „uprościł w sposób nieuprawniony opis czynu” naruszając art.413 § 2 ust.1 k.p.k.

Nietrafna jest także argumentacja skarżącego co do niezaimplementowania w odniesieniu do oskarżonego znamienia „braku uprawnienia do wyłącznego rozporządzania dokumentem”. Zasadnie Sąd I instancji w pisemnym uzasadnieniu wyroku powołuje się na § 6 ust.5 Rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25.04.2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego, z którego to przepisu wynika że projekt budowlany sporządza się w czterech egzemplarzach z przeznaczeniem: jeden do archiwum właściwego organu nadzoru budowlanego, jeden dla organu wydającego pozwolenie na budowę oraz dwa dla inwestora. Żaden z egzemplarzy nie jest więc przeznaczony w sposób bezzwrotny dla wykonawcy (którym w niniejszej sprawie była firma oskarżonego), który dokumentację budowlaną otrzymuje od inwestora tylko na czas realizacji inwestycji. Potwierdzeniem powyższego są przepisy art.33 ust.2 pkt. 1 i art.60 prawa budowlanego wskazujące ile egzemplarzy projektu budowlanego należy dołączyć do wniosku o pozwolenie na budowę i określające obowiązki inwestora po oddaniu do użytkowania projektu budowlanego.

W tym stanie rzeczy zarówno zarzut naruszenia prawa materialnego, jak i zarzuty obrazy prawa procesowego i błędu w ustaleniach faktycznych okazały się bezzasadne.

Mając powyższe na względzie, zważywszy ponadto że zarówno kary jednostkowe grzywny jak i kara łączna nie są rażąco surowe Sąd Okręgowy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonego H. C. uznając apelację obrońcy za oczywiście bezzasadną.

Na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k. Sąd Okręgowy zasądził od oskarżonego H. C. na rzecz oskarżyciela posiłkowego Gminy O. kwotę 420 zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym. Sąd nie znalazł podstaw do zasądzenia kwoty 600 zł. wnioskowanej w odpowiedzi na apelację, oskarżyciel posiłkowy nie udokumentował bowiem tej kwoty.

Na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k. Sąd Okręgowy zasądził od oskarżonego H. C. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze w kwocie 220 zł. (200 zł. opłata + 20 zł. ryczałt za doręczenia).